

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku E. T.
przy uczestnictwie S. T.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 29 maja 2018 r., sygn. akt I Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek wnioskodawczyni o zasądzenie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 maja 2018 r. Sąd Okręgowy w T. w sprawie o podział majątku wspólnego oddalił apelację uczestnika od postanowienia Sądu Rejonowego w D. z dnia 29 grudnia 2017 r.

Uczestnik wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność. Zarzucił, że Sąd drugiej instancji przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji bez wystarczających rozważań tej kwestii, oraz że bezzasadne było nieuwzględnienie przez Sąd Okręgowy zarzutu uczestnika dotyczącego oddalenia przez Sąd pierwszej instancji wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, w związku z niewniesieniem przez uczestnika zastrzeżenia do protokołu rozprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przyczyna kasacyjna przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. oparta na zarzucie naruszenia art. 233 k.p.c. w ogóle nie może być brana pod uwagę, gdyż ani ocena dowodów, ani ustaleń faktycznych sądów *meriti* nie podlegają kontroli kasacyjnej (398³ § 3 k.p.c.).

Nie doszło także do naruszenia prawa pozwanego wskazanego w uzasadnieniu przyczyny kasacyjnej (obraza art. 162 w związku z art. 380 k.p.c.), niezależnie od tego, że nie wykazano oczywistej zasadności skargi w rozumieniu przewidzianym w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Zebrany w sprawie materiał oraz uzasadnienie zaskarżonego - odnoszącego się do orzecznictwa Sądu Najwyższego - orzeczenia wskazuje, że o naruszeniu art. 162 i 380 k.p.c. nie może być mowy.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Sąd Najwyższy oddalił żądanie wnioskodawczynie zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego, gdyż – zważywszy, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane w interesie obojga uczestników - nie stwierdził istnienia podstaw do odstąpienia od zasady wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c.